

Primește-mă !...

Necorupb

Primește-mă în seara care vine,
sunt un pribeag cu suflet rătăcit,
mânat de doruri sfinte către tine
precum ursitele mi-au prorocit.

Primește-mă în casă, nu te teme,
să îmi urezi în prag și bun venit,
aduc cu mine dalbe crizanteme
să-ți mângâie surâsul răvășit.

Am regăsit poveștile uitate,
ți le voi spune să adormi ușor
cu gândurile toate adunate
sub aripa întinsă-a unui dor.

Când zorii vor ajunge la fereastră
eu voi pleca fără să spun ceva,
vor plânge crizantemele în glastră
de dorul meu și de uitarea ta.